

Ukarumpa, helmikuu 2020

Aruop-kielen ristiinnaulitsemisdraamaa

Pääsiäiskertomuksia

Saavuini Papua-Uuteen-Guineaan 18. joulukuuta ja kipeästi tarvitsemani joulutauon jälkeen matkustin tammikuun 9. päivä Wewakin aluekeskukseen. Ensin valmistelin ja pidin vuorovaikutteisen raamattutunnin kouluttajille pappeudesta Vanhassa ja Uudessa testamentissa. Kurssin päästyä vauhtiin alkoi taas tuttu työ kertomusten käänöskonsulttina. Kertomusten muistiin painamista harjoitellaan muun muassa draaman muodossa. Viereisessä kuvassa kalju mies on Jeesus, hänen ristinsä Scot-niminen nuori mies, joka kurssin aikana tuli uskoon. Loppujuhlassa hän kertoi, miten oli siihen asti juonut ja häiriköinyt, nyt oli alkanut uusi vaihe, parempi. Vaikka kurssilaiset yhä kysyivät, koska SIL rakentaa heille koulutuskeskuksen (ei rakenna), niin näimme myös muutoksia parempaan, hengellistä kasvua ja halua soveltaa Raamatun kertomuksia omaan arkeen ja kertoa opittua muillekin.

Kertomuksia tarkistaessa kyselen usein, miten kertomus liittyy laajempaan kokonaisuuteen. Kysyin, miksi Jeesus piti pidättää yöllä? Koska temppelissä Jeesuksen opettaessa iso kannattajajoukko olisi saattanut aiheuttaa mellakan. Miksi Jeesus ei vastannut väriin syytöksiin oikeudenkäyntinsä aikana? Turha vastata, sillä todisteet eivät olleet yhtäpitäviä, toisaalta, vaikka hän olisi vastannut mitä, tuomio oli jo ennalta päätetty. Mutta kun ylipappi kysyi, oliko hän Jumalan poika, Jeesus vastasi olevansa ja tulleensa pelastamaan ihmiset heidän syntiensä seurauksista. Nämä kaksi asiaa olivat hänen ydintään, se, kuka hän on ja miksi hän tuli maan päälle. Niitä hän ei voinut eikä halunnut kieltää.

Yksi ryhmä yllätti minut Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus - kertomuksessa sanomalla niin alussa kuin lopussakin, että Joosef Arimatialainen oli hyvä mies, kun hautasi Jeesuksen omaan hautaansa. Sitä hän toki oli, mutta pääasia oli Jeesuksen ylösnousemus. Puhtaasti kielitieteen kannalta voi tietysti perustella, ettei Jeesus sanonut eikä tehnyt mitään, joten hän ei ole kertomuksessa tärkeä henkilö. Näin kävi aikanaan myös Jeesuksen syntymäkertomuksessa – Jeesushan ei tehnyt mitään, paitsi mitä nyt vauvat tekevät, siis syntyi... Kurssilaisten mukaan haudalla olleet naiset epäonnistuivat ylösnousemuksen todistajina, koska olivat naisia – eihän naisia kukaan usko (kuten eivät uskoneet muinoin Israelissakaan). Selventääkseni alkuperäisen tilanteen yllättävyyttä kysyin seuraavaa: ”Jos setäsi haudattiin toissa päivänä, ja tänään kuljet ympäri kylää kertomassa, että hän on noussut kuolleista, niin mitä ihmiset ajattelevat sinusta? Uskovatko?” Koska olemme kuulleet Jeesuksen ylösnousemuksesta niin monta kertaa, se ei tunnu enää uutiselta, vaikka aikanaan oli sitä ja sen vaikutus on edelleen megaluokkaa.

Wewakista palasin Ukarumpaan tiistaina 28.1. tarkoituksena lähteä Suomen Lähetysseuran Mekongin alueen, Taiwanin, Hongkongin, Nepalin ja Papua-Uuden-Guinean työntekijäpäiville 3.2. Malesiaan. Koronaviruksen takia PUG:n viranomaiset ilmoittivat 29.1., että kaikki Aasiasta tulevat joutuvat 2-3 viikon karanteeniin. 31.1. määräystä väljennettiin sen verran, että uskalsimme lähteä. Air Niuginin lento myöhästyi neljä tuntia ja siinä meni jatkoyhteys uusiksi. Singaporessa meille hankittiin uusi lento seuraavaksi aamuksi, ja yön vietimme lentokentän lepotiloissa. Sovin sohvalle nukkumaan kippurassa. Valot olivat toki päällä koko yön, väkeä tuli ja meni, myös ruokaa oli tarjolla. Tämä hässäkkä sotki paluumatkan sikäli, että Penangin kentällä virkailija kertoi heidän peruneen meidän paluulentomme, kun emme tulleet alkuperäisellä lennolla. Onneksi kollegalla Katri Linnasalolla oli vielä tulolentomme mairinnousukortti tallella, ja lopulta pääsimme palaamaan aiemmalla lennolla Singaporeen ja 8,5 tunnin odotuksen jälkeen Port Moresbystä Ukarumpaan.

Malesiassa puhuimme työhyvinvoinnista ja turvallisuudesta hyvien alustusten ja välillä luentojenkin pohjalta. Antoisaa oli myös vapaa keskustelu kollegojen kanssa aterioilla ja retkipäivänä. Pois lähtiessä tulimme Katrin kanssa George Townin taidekatujen kautta, mistä vieressä oleva kuva on. Näimme myös Pinangin saaren ja mantereen väliin rakennetut pitkät sillat, tai osan niistä (13 ja 24 km pitkät). Hongkongin työtoverimme joutuivat siirtymään pois sieltä koronaviruksen jo suljettua joitakin lentoreittejä.

Tammikuussa näin yhä unia, joissa olin maksamassa äidin kuolinpesän laskuja. Vieläkin selvitän joulukuun sähkölaskuja, joita en ole saanut, mutta joista tuli karhukirjeet. Posti kulkee tänne hitaasti, ja vaikka neuvoin yhtiöitä lähettämään laskut veljenpojalle lähtöni jälkeen, niin ei tapahtunut. Onneksi äidin koti myytiin tammikuussa, ja suurin osa kuolinpesän asioista on nyt hoidettu. Voimani eivät ole ehtineet palautua ennalleen, kun taas on ollut uusi hoidettava asia käsissä. Nyt olen kuukauden Ukarumpassa, ennen kuin lähden viemään urat-alueelle ääni-Raamattuja (Megavoice-laitteella tai SD-kortilla) ja sanomaan hyvästejä maaliskuussa.

Hilkka

Hilkka Arminen
SIL P.O.Box 1(99)
Ukarumpa EHP 444
Papua New Guinea
hilkka_arminen@sil.org
p. +675-7268 7104

Raamatunkäännöstyössä
Papua-Uusi-Guineassa
vuodesta 1997,
uratin kielen parissa 2001
alkaen.

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.